

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712210938
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5712210938.20

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci žalobkyne: I. T., F.. XX.XX.XXXX, T. Z. XX, J. H., právne zastúpená AK JUDr. Miriam Podhradská s.r.o., so sídlom Ambra Pietra č.10645/17, 036 01 Martin, IČO: 50 157 892, proti žalovaným: v rade 1/ E. E., F.. XX.XX.XXXX, T. U. J. XXXXX/XXC, E. - H., právne zastúpený Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom A.Kmeťa 28, Martin, v rade 2/ T. T., F.. XX.XX.XXXX, T. Z.Š. XX, XXX XX J. H., zastúpená JUDr. Danielom Malíkom, advokátom so sídlom Jilemnického 8, 036 01 Martin, v konaní o zaplatenie 65.192,86 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne zamietá.

II. Žalovaný v rade 1/ a žalovaný v rade 2/ majú voči žalobkyni právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou dňa 30.07.2012 žiadala zaviazat' žalovaného v tej dobe v rade 1/ zaplatiť žalovanú sumu. V priebehu konania došlo k rozšíreniu okruhu strán sporu a to o žalovanú v rade 2/. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že ako veriteľ so žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi dňa 30.05.2005 uzavrela zmluvu o pôžičke, ktorou poskytla bezúročnú pôžičku vo výške 2.000.000,-Sk s tým, že žalovaní sa zaviazali pôžičku vrátiť do 31.05.2030 v splátkach minimálne 6000,-Sk mesačne. Zo strany žalovaných došlo k tomu, že pôžičku riadne a včas neplatili, preto listom zo dňa 24.7.2012 vyzvala žalovaného v rade 1/ na zaplatenie všetkých ku dňu výzvy splatných splátok pôžičky vo výške 15733,62 eura s tým, že ak v lehote 7 dní od doručenia nesplátí splátku, následne od zmluvy o pôžičke odstúpi. Žalovanému v rade 1/ bola výzva doručená 30.07.2012. Pretože k úhrade nedošlo, žalobkyňa listom zo dňa 13.08.2012 odstúpila od predmetnej zmluvy o pôžičke. Na základe uvedeného sa domáhala zaplatenia žalovanej sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorého výška bola určená ako rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaným žalobkyňa poskytla a časťou, ktorá bola z pôžičky vrátená.

2. Súdom bol vo veci vydaný platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný v rade 1/ podal odpor, čím došlo k jeho zrušeniu.

V podanom odpore žalovaný v rade 1/ nepoprel uzavretie pôžičky tak, ako to uviedla žalobkyňa s tým, že celá suma bola splatná 31.05.2030, dlžnú sumu bolo možné uhrádzať kedykoľvek. V zmluve je podľa neho zakotvená možnosť splácať v splátkach. Podľa jeho názoru nedošlo ešte k tomu, že by pôžička mala byť splatná a preto žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dokladmi - zmluvou o pôžičke zo dňa 30.05.2005, výzvou na zaplatenie zo dňa 24.07.2012, odstúpením od zmluvy zo dňa 30.08.2012, darovacou zmluvou zo dňa 30.05.2005, záložnou zmluvou zo dňa 31.05.2005, potvrdením o vrátení daru zo dňa 29.06.2012, kópiou zápisnice z pojednávania zo dňa 14.01.2016, a 16.03.2016 (konanie 8C/4/2014), CD obsahujúce zvukový záznam z pojednávania,

darovacou zmluvou zo dňa 30.05.2005, potvrdenie o vrátení daru zo dňa 29.06.2012, záložná zmluva zo dňa 06.06.2005, a zistil nasledovný skutkový stav:

4. V konaní bolo nesporne zistené, že žalobkyňa ako veriteľ požičala žalovaným v rade 1/ a 2/ ako dlžníkom na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej 30.05.2005 finančné prostriedky vo výške 2.000.000,-Sk. Žalobkyňa bola vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ matkou a žalovaní v rade 1/ a 2/ v tej dobe boli manželia. Finančné prostriedky boli určené na kúpu nehnuteľnosti a to rozostavaného rodinného domu. Veriteľ požičal dlžnú sumu na obdobie do 31.05.2030 a dlžníci sa zaviazali dlh vrátiť veriteľovi do 31.05.2030. V bode II. zmluvy boli upravené platobné podmienky s tým, že zmluvné strany sa dohodli, že pôžička bude bezúročná a dlžníci môžu dlžnú sumu splácať kedykoľvek do 31.05.2030 v splátkach na účet veriteľa vo výške najmenej 6.000,-Sk mesačne. Ďalej sa dohodli, že dlžníci začnú splácať dlžnú sumu od 01.01.2006. Z dlžnej sumy dlžníci zaplatili žalobkyni, t.j. veriteľovi podľa zmluvy 6.000,-Sk dňa 16.01.2006, 22.02.2006, 01.02.2008 a sumu 18.000,-Sk 15.02.2008. Celkovo z ich strany bola zaplatená čiastka 36.000,-Sk.

5. Následne došlo k tomu, že žalovaní v rade 1/ a 2/ predali rodinný dom a sa rozviedli. Pri predaji rodinného domu získali čiastku 4.000.000,-Sk, ktorú si rozdelili po 2.000.000,-Sk každému z nich.

6. Žalobkyňa výzvou na zaplatenie zo dňa 24.07.2012 adresovala žalovanému v rade 1/ výzvu na zaplatenie sumy 15.733,62 eura. Táto suma bola uplatnená vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ s tým, že zmluva o pôžičke zo dňa 30.05.2005, ktorá bola poskytnutá vo výške 2.000.000,-Sk nebola podľa žalobkyne splácaná v pravidelných mesačných splátkach 6.000,-Sk. Ku dňu výzvy neuhradené splátky boli vo výške 15.733,62 eur (vrátená suma 1194,98 eura). Vo výzve bola uložená lehota na plnenie 7 dní a upozornenie o možnosti odstúpenia od zmluvy v prípade neuhradenia dlžnej čiastky. Výzva bola doručená žalovanému v rade 1/ do vlastných rúk dňa 30.07.2012.

Následne podaním zo dňa 13.08.2012 žalobkyňa odstúpila od zmluvy a žiadala zaplatiť neuhradenú časť pôžičky vo výške 65.192,86 eura. Odstúpenie od zmluvy bolo adresované žalovanému v rade 1/ a súdu pripojený podací lístok s pečiatkou pošty zo dňa 15.08.2012.

7. Na základe odstúpenia od zmluvy žalobkyňa žiadala zaviazat' žalovaných v rade 1/ a 2/ zaplatiť žalovanú sumu aj s príslušenstvom.

8. Žalovaný v rade 1/ v priebehu konania tvrdil, že pôžička žalobkyni bola vrátená po predaji rodinného domu, kedy žalovaná v rade 2/ jej dala čiastku 2.000.000,-Sk na úhradu pôžičky. Žalovaný 1/ pritom poukázal na vyjadrenia žalobkyne, ale predovšetkým žalovanej v rade 2/ v tomto konaní, ako aj v ďalšom konaní vedenom na tunajšom súde.

Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná v rade 2/ po predaji rodinného domu žalovaných v rade 1/ a 2/ jej dala finančnú čiastku 2.000.000,-Sk, ale za účelom vrátenia daru k čomu predložila darovaciu zmluvu a doklad o vrátení daru.

Žalovaná v rade 2/ okrem vyjadrenia, že došlo k vráteniu pôžičky vo vzťahu k žalobkyni, teda jej matke, po rozvode manželstva a predaji rodinného domu následne tvrdila, že išlo o vrátenie daru, ktorý jej matka pri dostavbe rodinného domu dala.

9. Nesporné medzi stranami sporu bola to, že žalovaní v rade 1/ a 2/ pri dostavbe rodinného domu získali finančné prostriedky od žalobkyne a to pôžičku 2.000.000,-Sk. Žalovaný v rade 1/ darom od žalobkyne dostal čiastku 900.000,-Sk a žalovaná v rade 2/ darom od žalobkyne dostala sumu 2.850.000,-Sk. Tieto finančné prostriedky boli na kúpu, dostavbu a zariadenie rodinného domu. Pri požičaní peňazí vo výške 2.000.000,-Sk žalobkyňou bola vypracovaná aj záložná zmluva, avšak táto zavkladovaná nebola. Teda čiastka 2.000.000,-Sk takýmto spôsobom zabezpečená nebola. Na preukázanie tvrdenej skutočnosti žalobkyňa predložila do spisu aj kópiu záložnej zmluvy zo dňa 06.06.2005.

10. S prihliadnutím na vyjadrenia strán sporu v tomto konaní, na vyjadrenie žalovanej v rade 2/ v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 8C/4/2014 bolo potrebné sa vysporiadať s pravdivosťou vyjadrení vo vzťahu k žalovanej sume a to zhodnotením nasledovných tvrdení:

11. Na pojednávaní dňa 25.02.2015 právny zástupca žalobkyne (E.. V.) uviedol, že predmetná nehnuteľnosť, na ktorú boli požičané finančné prostriedky bola predaná s tým, že bolo dohodnuté, že

z poskytnutého predaja bude vrátená pôžička a pokiaľ ide o predaj nehnuteľnosti žalovaná v rade 2/ si svoju časť vo vzťahu k pôžičke uhradila.

Na pojednávaní dňa 25.02.2015 žalovaná v rade 2/ uviedla, že p. T. kúpil ich dom, peniaze, ktoré boli za predaj domu boli rozdelené jej a bývalému manželovi po 2.000.000,-Sk s tým, že jej povedal, že manželia si delia peniaze pol na pol. Následne zistila, že z domu sa musí vysťahovať a odovzdať peniaze, ktoré použila na vrátenie pôžičky po odpočítanom zostatku na kúpu auta, ktoré v tej dobe potrebovala. Uvedené vyjadrenia boli prednesené na pojednávaní za prítomnosti žalobkyne, ktorá na tomto pojednávaní sa vyjadrila, že pokiaľ jej dcéra získala peniaze pri predaji domu, tieto dala jej, z čoho jej ona následne nechala kúpiť auto a ďalej hradí náklady na bývanie, ktoré tam má, kde žije aj s jej vnúčatami.

Na Okresnom súde v Martine bolo vedené konanie pod sp.zn. 8C/4/2014 žalobkyne Beáty E. proti žalovanému E. E. o určenie výživného na rozvedeného manžela, kde žalovanú v rade 2/ T. E. (T.) zastupoval E.. V. V tomto konaní na pojednávaní dňa 14.01.2016 žalovaná v rade 2/ uviedla, že dostala za rodinný dom 2.000.000,-Sk a odovzdala ich matke na vrátenie pôžičky. Následne na pojednávaní konanom 16.03.2016 (8C/4/2014) žalobkyňa tvrdila, že od dcéry prijala 65.000,-euro titulom vrátenia daru a spísali o tom potvrdenie, čo bolo doložené aj listinným dokladom a to darovacou zmluvou a potvrdením o vrátení daru, ktoré bolo datované dňa 29.06.2012 s tým, že dar bol poskytnutý 2.850.000,-Sk 30.05.2006. Zároveň žalobkyňa ako svedkyňa v tom konaní uviedla, že rodinný dom pôvodne nemal byť predaný, ale podľa informácií, ktoré dostala od svojej dcéry mal byť poskytnutý ako záloh na úver, z ktorého jej manželia mali vrátiť pôžičku. Nespornou skutočnosťou bolo, že darovacia zmluva aj potvrdenie o vrátení daru bolo podpísané len zúčastnenými stranami, ich podpisy neboli overované. Na pojednávaní konanom dňa 12.01.2017 žalovaná v rade 2/ vo svojej výpovedi uviedla, že pri prvotnom pojednávaní sa pomýlila a teraz chce dať na pravú mieru vyjadrenie ohľadne vrátenia pôžičky. Tvrdila, že išlo o dar, že nakoľko dostala od matky dar, a ako osoba, ktorá má svedomie hľadala spôsoby a nie dôvody na vrátenie daru. Dar bol pre ňu ako pôžička. Mame vrátila dar vo výške 65.000,-euro tak, ako to uvádzala aj v konaní o výživnom na bývalú manželku. Tvrdila, že došlo k porušeniu podmienok daru, nakoľko dar bol určený na zabezpečenie bývania jej rodiny.

12. Pri vyhodnotení vyjadrení sa súd priklonil k tomu, že pravdivé tvrdenia boli počiatočné tvrdenia a vyjadrenia predovšetkým žalovanej v rade 2/ pokiaľ išlo o poskytnutie finančných prostriedkov jej matke a to žalobkyni po predaji rodinného domu žalovaných v rade 1/ a 2/, kedy táto tvrdila, že išlo o vrátenie pôžičky. Rovnaké tvrdenie bolo aj v konaní vo veci 8C/4/2014 tak, ako to bolo súdu už konštatované. Následne došlo k zmene vyjadrenia, že nešlo o vrátenie pôžičky, ale o vrátenie daru. Prvotné vyjadrenia žalovanej v rade 2/ ako aj vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 25.02.2015 boli vyjadreniami o vrátení pôžičky s tým, že žalovaná v rade 2/ uhradila časť pôžičky na ňu pripadajúcu. Neskoršie vyjadrenia súd hodnotil v nadväznosti s tým, že žalobkyňa mala záujem, aby zo strany žalovaného v rade 1/ ako aj žalovanej v rade 2/ jej bola vrátená pôžička a preto došlo k tvrdeniu o vrátení daru. Tieto rozpory vo výpovediach zo strany žalobkyne zásadným spôsobom vyvrátené neboli. Nebola preukázaná ani skutočnosť, že by boli poskytnuté žalovanej v rade 2/ nejaké iné pôžičky. Vychádzajúc z uvedeného súdu musel vyhodnotiť vrátenie čiastky 65.000,-euro žalovanou v rade 2/ žalobkyni ako vrátenie pôžičky, čím došlo k splneniu dlhu a dlh zanikol v súlade s ustanovením § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka.

13. Pokiaľ išlo o samotnú zmluvu o pôžičke, ktorá v písomnom vyhotovení bola predložená súdu, a bol konštatovaný obsah tejto zmluvy o pôžičke, strany sporu nejednotne urobili výklad zmluvy o pôžičke najmä pokiaľ išlo o splatnosť a mesačné splátky. Nesporné bolo požičanie finančných prostriedkov, výška, doba do kedy sa má pôžička vrátiť, avšak sporné bolo vyložiť, kedy nastáva splatnosť, resp. kedy bolo povinnosťou dlžníkov vrátiť dlh. V zmluve bolo uvedené, že dlh sú povinní dlžníci vrátiť do 31.05.2030 v splátkach na účet veriteľa vo výške najmenej 6.000,-Sk. Dlžné splátky sa mali začať plniť od 01.01.2006. Ako bolo uvedené splátky boli urobené štyrikrát a to 16.01.2006, 22.02.2006, 01.02.2008 po 6.000,-Sk a 15.02.2008 18.000,-Sk. Teda nešlo o pravidelné mesačné splátky. Ich pravidelnosť sa zo strany veriteľa, t.j. žalobkyne ani nevyžadovala. Je pravdou, že bola uvedená najnižšia mesačná splátka. V prípade, že by mal byť pripustený výklad podľa žalobkyne, že išlo o pravidelné mesačné splátky, a na základe toho sa dostali do omeškania dlžníci, je problematické potom zistiť, kedy by nastala úplná splatnosť pri takomto spôsobe, pretože pri výpočte mesačných splátok 6.000,-Sk od 01.01.2006 do 31.05.2030 by došlo k splateniu sumy 1.758.000,-Sk (6.000,-Sk x 12 = 72.000,-Sk , t.j. ročne x 24.rokov je 1.728.000,-Sk a v roku 2030 5.mesiacov po 6.000,-Sk je 30.000,-Sk). Takýmto spôsobom by dlžná suma ani zaplatená do 31.05.2030 nebola. Preto sa súd priklonil pri výklade zmluvy o pôžičke

a konkrétne pri platobných podmienkach, že išlo o splátky, ktoré mali byť podľa textu zmluvy uhrádzané kedykoľvek, ale mesačne najmenej 6.000,-Sk. Takto formulovaná zmluva, resp. formulované platobné podmienky v zmluve o pôžičke nezaložili právnu istotu splatenia dlhu ani právnu istotu splácania dlhu medzi zmluvnými stranami.

Právne posúdenie zmluvy o pôžičke súd urobil len z toho dôvodu, že v prípade iného posúdenia vrátenia čiastky 65.000,-euro ako vrátenia pôžičky, teda že by toto tvrdenie bolo posúdené ako vrátenie daru by splatnosť zmluvy o pôžičke v čase podania žaloby nenastala vzhľadom na platobné podmienky dohodnuté zmluvnými stranami a žaloba by bola podaná predčasne. Je nesporné, že žalobkyňa začala vymáhať dlh až potom, ako došlo k rozpadu manželstva medzi žalovanými v rade 1/ a 2/. Dovtedy pravidelnosť splátok nevyžadovala a ani z ich strany splátky pravidelne splácané neboli.

14. Vychádzajúc z uvedeného sa žalovaní v rade 1/ a 2/ ako dlžníci nedostali do omeškania a preto žalobkyňa ako veriteľ nebola oprávnená v súlade s ustanovením § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka od zmluvy odstúpiť a požadovať žalovanú sumu titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

15. Na základe zisteného skutkového stavu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

16. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Podľa úspechu vo veci súd priznal žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) s..d prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.